

CONVENȚIE

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

ȘI

GUVERNUL REPUBLICII ITALIENE

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE**

Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Italiene,
dorind să încheie o Convenție pentru a evita dubla impunere cu privire la
impozitele pe venit și pe capital și a preveni evaziunea fiscală,
au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE A CONVENȚIEI

Articolul 1

PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sînt rezidente ale unui
sau ale ambelor State Contractante.

Articolul 2

IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital,
percepute în numele fiecărui Stat Contractant sau subdiviziunilor sale politice
sau administrative, sau autorităților locale, indiferent de modul în care sînt
percepute.

2. Vor fi considerate ca impozite pe venit și pe capital toate impozitele,
percepute pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit și de
capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare
sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale simbriilor sau salariilor, plătite de
către întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea de capital.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica Convenția, în particular,
sînt:

(a) în cazul Moldovei:

- 1) impozitul pe venit;
 - 2) impozitul pe proprietate;
- (în continuare “impozit moldovenesc”);

(b) în cazul Italiei:

- 1) impozitul pe venitul persoanelor fizice (l’imposta sul reddito delle persone fisiche);
 - 2) impozitul pe venitul corporativ (l’imposta sul reddito delle persone giuridiche);
 - 3) impozitul regional pe activități productive (l’imposta regionale sulle attività produttive);
- indiferent de faptul, dacă ele sînt sau nu încasate prin reținere la sursă;
(în continuare “impozit italian”).

4. Prezenta Convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau substanțial similare, care sînt percepute după data semnării acestei Convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor notifica reciproc asupra oricăror modificări importante operate în legislațiile lor fiscale respective.

CAPITOLUL II DEFINIȚII

Articolul 3 DEFINIȚII GENERALE

1. În prezenta Convenție, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

(a) termenii “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă, Moldova sau Italia, după cum cere contextul;

(b) termenul “Moldova” înseamnă Republica Moldova și, utilizat în sens geografic, înseamnă teritoriul Moldovei, inclusiv apele sale interne și spațiul aerian, asupra căruia Republica Moldova își exercită drepturile suverane privind explorarea și exploatarea resurselor naturale, în conformitate cu normele dreptului internațional;

(c) termenul “Italia” înseamnă Republica Italiană și include orice suprafață în afara apelor teritoriale care este desemnată ca o suprafață în limitele căreia Italia își exercită drepturile suverane privind explorarea și exploatarea resurselor naturale ale fundului mării, subsolului și a apelor situate deasupra, în conformitate cu legislația sa și dreptul internațional;

(d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o companie sau orice altă asocieră de persoane;

(e) termenul “companie” înseamnă orice asocieră corporativă sau orice altă entitate care este tratată, în scopuri fiscale, ca o asocieră corporativă;

(f) termenii “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, respectiv, o întreprindere gestionată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere gestionată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

(g) termenul “trafic internațional” înseamnă orice transport cu o navă maritimă sau aeronavă, exploatată de o întreprindere care are locul conducerii sale efective într-un Stat Contractant, cu excepția cazului, când nava maritimă

sau aeronava este exploatată numai între locurile situate în celălalt Stat Contractant;

(h) termenul “persoană națională” înseamnă:

- (i) orice persoană fizică care are cetățenia unui Stat Contractant;
- (ii) orice persoană juridică, societate și asociație, care au primit un asemenea statut al lor, potrivit legislației în vigoare a unui Stat Contractant;

(i) termenul “autoritate competentă” înseamnă:

- (i) în cazul Moldovei - Ministerul Finanțelor;
- (ii) în cazul Italiei - Ministerul Finanțelor.

2. În ce privește aplicarea prezentei Convenții de către un Stat Contractant, orice termen, care nu este definit în ea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, va avea înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui Stat Contractant cu privire la impozitele la care se aplică Convenția.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acestui Stat, este supusă impunerii conform domiciliului său, reședinței, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar acest termen nu va include orice persoană care este supusă impunerii în acest Stat numai în legătură cu veniturile realizate din surse aflate în acest Stat sau capitalul situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

(a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a Statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă aceasta are o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State, ea va fi considerată rezidentă a Statului cu care relațiile sale personale și economice sînt mai strânse (centrul intereselor vitale);

(b) dacă Statul, în care aceasta are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu are o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre State, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului Contractant în care ea locuiește în mod obișnuit;

(c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele State sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a Statului, a cărui cetățenie o are;

(d) dacă aceasta are cetățenia ambelor State sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a Statului în care este situat locul conducerii sale efective.

Articolul 5

REPREZENTANȚĂ PERMANENTĂ

1. În sensul prezentei Convenții, termenul “reprezentanță permanentă” înseamnă un loc fix de afaceri prin care este exercitată, integral sau parțial, activitatea de afaceri a unei întreprinderi.

2. Termenul “reprezentanță permanentă”, în special, include:

- (a) un loc de conducere;
- (b) o filială;
- (c) un birou;
- (d) o fabrică;
- (e) un atelier;
- (f) o mină, o carieră sau alt loc de extracție a resurselor naturale;
- (g) un șantier de construcție sau un proiect de construcție sau de asamblare care există mai mult de douăsprezece luni.

3. Termenul “reprezentanță permanentă” va fi considerat, că nu include:

- (a) utilizarea de instalații, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;
- (b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- (c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv, în scopul prelucrării de către altă întreprindere;
- (d) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul achiziționării produselor sau mărfurilor, sau colectării de informații pentru întreprindere;
- (e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv, în scopul publicității, pentru furnizarea de informații, pentru cercetare științifică, sau pentru activități similare care au un caracter pregătitor sau auxiliar, pentru întreprindere.

4. Indiferent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 5 - acționează în numele unei întreprinderi, are, și de regulă, utilizează în Statul

Contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, atunci această întreprindere va fi considerată că are o reprezentanță permanentă în acest Stat, referitoare la orice activități pe care această persoană le exercită pentru întreprindere, cu excepția cazurilor, când activitățile acestei persoane sînt limitate de prevederile specificate în paragraful 3, care fiind exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu transformă acest loc fix de afaceri într-o reprezentanță permanentă, potrivit prevederilor acestui paragraf.

5. O întreprindere a unui Stat Contractant nu va fi considerată, că are o reprezentanță permanentă în celălalt Stat Contractant, numai prin faptul, că aceasta exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția, ca asemenea persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

6. Faptul, că o companie, care este rezidentă a unui Stat Contractant, controlează sau este controlată de o companie, care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant sau, care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (fie, printr-o reprezentanță permanentă sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste companii o reprezentanță permanentă a celeilalte.

CAPITOLUL III IMPUNEREA VENITULUI

Articolul 6 VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din silvicultură), situate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Termenul “proprietăți imobiliare” va fi definit, în conformitate cu legislația Statului Contractant, în care proprietățile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și utilajul, utilizat în agricultură și silvicultură, drepturile, asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară. Uzufuctul proprietăților imobiliare și drepturile la plățile variabile sau fixe ca compensații pentru exploatarea sau concesionarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale, de asemenea, vor fi considerate ca “proprietăți imobiliare”. Navele maritime, fluviale și aeronavele nu vor fi considerate ca proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica venitului, realizat din utilizarea directă, darea în arendă sau utilizarea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, venitului din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și venitului din proprietățile imobiliare, utilizate pentru prestarea serviciilor personale independente.

Articolul 7

PROFITURI DIN ACTIVITATEA DE AFACERI

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt Stat, dar numai acea parte a lor care este atribuită acestei reprezentanțe permanente.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, atunci în fiecare Stat Contractant, acestei reprezentanțe permanente i se vor atribui profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea, a cărei reprezentanță permanentă este.

3. La determinarea profiturilor unei reprezentanțe permanente vor fi admise spre deducere cheltuielile care au fost efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare astfel suportate, indiferent de faptul, că s-au efectuat în Statul în care este situată reprezentanța permanentă sau în altă parte.

4. În măsura, în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profiturile, atribuite unei reprezentanțe permanente, să fie determinate în baza repartizării proporționale a profiturilor totale ale întreprinderii către diversele sale oficii, nimic în paragraful 2 nu va împiedica acest Stat Contractant să determine profiturile impozabile în baza unei asemenea repartizări obișnuite. Metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea ca rezultatul să fie în conformitate cu principiile incluse în acest articol.

5. Nici un profit nu va fi atribuit unei reprezentanțe permanente din simplul motiv, că această reprezentanță permanentă achiziționează produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profiturile, atribuite reprezentanței permanente, vor fi determinate în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motiv temeinic și suficient de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit, care sînt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile acestui articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI MARITIME ȘI AERIENE

1. Profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor fi impuse numai în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective al unei întreprinderi navale se află la bordul navei maritime, atunci el va fi considerat ca situat în Statul Contractant în care se află portul de înregistrare al navei maritime sau, dacă asemenea port de înregistrare nu există, în Statul Contractant, al cărui rezident este operatorul navei maritime.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor din participarea la un pool, o afacere în comun sau o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

ÎNTEPRINDERI ASOCIATE

1. Când:

(a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant, sau

(b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuilalt Stat Contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri, care fără aceste condiții ar fi fost calculate uneia din întreprinderi, dar nu au fost astfel calculate, datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse, în consecință.

2. Când un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi a acestui Stat și impune, în consecință, profiturile, asupra cărora o întreprindere a celuilalt Stat Contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt Stat și profiturile

astfel calculate sînt profituri care ar fi fost calculate întreprinderii primului Stat menționat, dacă relațiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost aceleași ca și cele, care ar fi fost stabilite între întreprinderile independente, atunci acel celălalt Stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului perceput asupra acelor profituri. Orice modificare similară se va efectua în conformitate cu procedura amiabilă prevăzută în articolul 26 al prezentei Convenții.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele, plătite de o companie rezidentă a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă primitorul este proprietarul beneficiar al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

(a) 5 la sută din suma brută a dividendelor, dacă proprietarul beneficiar este o companie, care deține cel puțin 25 la sută din capitalul companiei plătitoare de dividende;

(b) 15 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Acest paragraf nu va afecta impunerea companiei în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din acțiuni, acțiunile “jouissance” sau drepturile “jouissance”, acțiunile industriei miniere, acțiunile de fondator sau alte drepturi, ce nu sînt titluri de creanță, participante la profituri, precum și veniturile din alte drepturi corporative, care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni, potrivit legislației fiscale a Statului, a cărui rezidentă este compania distribuitoare de profituri.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dividendelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, a cărui rezidentă este compania plătitoare de dividende, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv

legat de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație dividendele vor fi impuse în acel celălalt Stat Contractant în conformitate cu propria sa legislație.

5. Când o companie rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt Stat nu poate supune nici unui impozit dividendele plătite de companie, cu excepția cazului, când asemenea dividende sînt plătite unui rezident al aceluși celălalt Stat sau când holdingul, în legătură cu care dividendele sînt plătite, este efectiv legat de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă situată în acel celălalt Stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale companiei unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale companiei, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau integral sau parțial din profituri sau venituri ce provin din acel celălalt Stat.

Articolul 11 **DOBÂNZI**

1. Dobânzile, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă primitorul este proprietarul beneficiar al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “dobânzi”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă veniturile din hârtii de valoare de stat, titluri de creanță sau obligațiuni, însoțite sau nu de garanții ipotecare și de dreptul de participare la profituri, și titluri de creanță de orice natură, precum și toate celelalte venituri asimilate venitului din împrumuturi bănești, potrivit legislației fiscale a Statului din care provin veniturile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și titlurile de creanță, în legătură cu care sînt plătite dobânzile, sînt efectiv legate de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație, dobânzile vor fi impuse în celălalt Stat Contractant în conformitate cu propria sa legislație.

5. Dobânzile vor fi considerate că provin într-un Stat Contractant, când plătitorul este însuși acest Stat, o subdiviziune politică sau administrativă, o autoritate locală sau un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă, în legătură cu care a apărut datoria, pentru care se plătesc dobânzile, și aceste dobânzi se suportă de o asemenea reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul Contractant, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma dobânzilor, referitoare la titlul de creanță pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și proprietarul beneficiar, în lipsa acestei relații, atunci prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În această situație, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 **ROYALTY**

1. Royalty, ce provin într-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Totuși, așa royalty pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin și potrivit legislației acestui Stat, dar dacă primitorul este proprietarul beneficiar al royalty, impozitul astfel stabilit nu va depăși 5 la sută din suma brută al royalty. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul “royalty”, cum este utilizat în acest articol, înseamnă plăți de orice natură, primite ca compensație pentru utilizarea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv produse soft, filme de cinema sau benzi pentru televiziune sau radiodifuziune, orice brevet de invenții, emblemă comercială, design sau model, plan, formulă secretă sau proces, sau pentru utilizarea sau concesiunea utilajului industrial, comercial sau științific, și pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă proprietarul beneficiar al royalty, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin royalty, printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii

personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În asemenea situație, royalty vor fi impuse în acel celălalt Stat Contractant în conformitate cu propria sa legislație.

5. Royalty vor fi considerate, că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este însuși acest Stat, o subdiviziune politică sau administrativă, o autoritate locală, sau un rezident al acestui Stat. Totuși, când plătitorul de royalty, fie, că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant o reprezentanță permanentă sau o bază fixă de care este efectiv legat dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc royalty, și aceste royalty sînt suportate de această reprezentanță permanentă sau bază fixă, atunci aceste royalty vor fi considerate ca provin din Statul, în care este situată reprezentanța permanentă sau baza fixă.

6. Când, datorită unei relații speciale existente între plătitor și proprietarul beneficiar sau între ambii și o oarecare terță persoană, suma royalty referitoare la utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și proprietarul beneficiar în lipsa acestei relații, prevederile acestui articol se vor aplica numai la ultima sumă menționată. În această situație, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă, potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 **CÂȘTIGURI DE CAPITAL**

1. Câștigurile, realizate de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, specificată în paragraful 2 al articolului 6, și situată în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare, ce face parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant sau a proprietății mobiliare ce ține de o bază fixă, de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant, în scopul prestării serviciilor personale independente, inclusiv așa câștiguri din înstrăinarea unei asemenea reprezentanțe permanente (separat sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

3. Câștigurile din înstrăinarea navelor maritime sau aeronavelor, exploatate în trafic internațional, sau proprietății mobiliare, ce ține de exploatarea acestor nave maritime sau aeronave, vor fi impuse numai în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

4. Câștigurile din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea specificată în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impuse numai în Statul Contractant a cărui rezidentă este persoana care înstrăinează.

Articolul 14

SERVICII PERSONALE INDEPENDENTE

1. Venitul, realizat de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu serviciile profesionale sau alte activități independente cu caracter similar, va fi impus numai în acest Stat, cu excepția cazului, când el are în mod regulat o bază fixă la dispoziția sa în celălalt Stat Contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă el dispune de o astfel de bază fixă, venitul poate fi impus în celălalt Stat Contractant, dar numai acea parte a lui care se atribuie acestei baze fixe.

2. Termenul “servicii profesionale” include, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și activitățile independente de medici, avocați, ingineri, arhitecți, dentiști și contabili.

Articolul 15

SERVICII PERSONALE DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18, 19 și 20, salariile, simbriile și alte remunerații similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată, vor fi impuse numai în acest Stat, cu excepția cazului, când munca salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă munca salariată este exercitată în acest mod, remunerațiile astfel primite pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Indiferent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile, primite de un rezident al unui Stat Contractant în legătură cu munca salariată exercitată în celălalt Stat Contractant, vor fi impuse numai în primul Stat menționat, dacă:

(a) primitorul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de douăsprezece luni, ce începe sau se termină în anul fiscal dat, și

(b) remunerațiile sînt plătite de un patron sau în numele unui patron, care nu este un rezident al celuilalt Stat, și

(c) remunerațiile nu sînt suportate de o reprezentanță permanentă sau o bază fixă pe care patronul o are în celălalt Stat.

3. Indiferent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite în legătură cu munca salariată exercitată la bordul unei nave maritime sau

aeronave, exploatate în trafic internațional, pot fi impuse în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

Articolul 16

ONORARIILE DIRECTORILOR

Onorariile directorilor și alte plăți similare, primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitatea sa de membru al comitetului de conducere al unei companii, care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17

ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Indiferent de prevederile articolelor 14 și 15, venitul realizat de un rezident al unui Stat Contractant ca un artist de estradă, așa cum sînt artiștii de teatru, cinema, radio sau televiziune, sau un muzician, sau ca un sportiv, din activitățile sale personale astfel exercitate în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Când venitul, în legătură cu activitățile personale, exercitate de un artist de estradă sau un sportiv în această calitate a sa, nu revine însuși artistului de estradă sau sportivului, ci altei persoane, acest venit, indiferent de prevederile articolelor 7, 14 și 15, poate fi impus în Statul Contractant în care sînt exercitate activitățile artistului de estradă sau sportivului.

Articolul 18

PENSII

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată exercitată în trecut, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Dacă un rezident al unui Stat Contractant devine un rezident al celuilalt Stat Contractant, plățile primite de acest rezident în urma încetării muncii sale salariate în primul Stat menționat ca indemnizații de concediere sau plăți similare unice vor fi impuse numai în acel prim Stat Contractant menționat. În acest paragraf, expresia “indemnizații de concediere” include orice plată, efectuată drept urmare a încetării oricărei angajări sau munci salariate a unei persoane.

Articolul 19

SERVICIUL PUBLIC

1. (a) Salariile, simbriile și alte remunerații similare, altele decât pensia, plătite de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică sau administrativă, sau o autoritate locală a acestuia oricărei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziuni, sau autorități, vor fi impuse numai în acest Stat.

(b) Totuși, asemenea remunerații vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sînt prestate în acel Stat și persoana fizică este rezidentă a acelu Stat, care:

(i) are cetățenia acelu Stat, sau
(ii) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. (a) Orice pensie, plătită de sau din fonduri create de un Stat Contractant sau o subdiviziune politică sau administrativă, sau o autoritate locală a acestuia oricărei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui Stat sau subdiviziuni, sau autorități vor fi impuse numai în acest Stat.

(b) Totuși, aceste pensii vor fi impuse numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică are cetățenia și este rezidentă a acelu Stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor sau pensiilor pentru serviciile prestate, în legătură cu o activitate de afaceri, exercitată de unul dintre Statele Contractante sau o subdiviziune politică sau administrativă, sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20

PROFESORI ȘI ÎNVĂȚĂTORI

Un profesor sau învățator, care efectuează o vizită temporară într-un Stat Contractant pentru o perioadă care nu depășește doi ani în scopul predării sau efectuării cercetării științifice la o universitate, colegiu, școală sau altă instituție de învățământ, și care este sau a fost imediat înainte de această vizită rezident al celuilalt Stat Contractant, va fi scutit de impunere în primul Stat Contractant menționat în privința remunerațiilor pentru asemenea predare sau cercetare științifică.

Articolul 21

STUDENȚI

Plățile, primite de către un student sau un stagiar care este sau a fost imediat înainte de a vizita un Stat Contractant, rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat Contractant menționat, exclusiv, în scopul instruirii sau pregătirii sale, destinate pentru întreținerea, instruirea și pregătirea sa, nu vor fi impuse în acest Stat, cu condiția, ca aceste plăți să provină din surse aflate în afara acestui Stat.

Articolul 22

ALTE VENITURI

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui Stat Contractant, indiferent de sursa de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei Convenții, vor fi impuse numai în acest Stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica venitului, altul decât venitul din proprietăți imobiliare, așa cum sînt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul acestui venit, fiind un rezident al unui Stat Contractant, exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-o reprezentanță permanentă situată acolo, sau prestează în acel celălalt Stat servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care venitul plătit, este efectiv legată de această reprezentanță permanentă sau bază fixă. În această situație, elementele de venit sînt impuse în acel celălalt Stat Contractant, potrivit propriei sale legislații.

CAPITOLUL IV

IMPUNEREA CAPITALULUI

Articolul 23

CAPITAL

1. Capitalul, reprezentat de proprietăți imobiliare, menționate în articolul 6, deținut de un rezident al unui Stat Contractant și situat în celălalt Stat Contractant, poate fi impus în acel celălalt Stat.

2. Capitalul, reprezentat de proprietăți mobiliare, ce fac parte din proprietatea comercială a unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe, accesibilă unui rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant în scopul prestării serviciilor personale independente, poate fi impus în acel celălalt Stat.

3. Capitalul, reprezentat de nave maritime și aeronave, exploatate de o întreprindere a unui Stat Contractant în trafic internațional, sau de nave fluviale, angajate în transport pe căile navigabile interne, sau de proprietăți mobiliare ce țin de exploatarea acestor nave maritime și aeronave, va fi impus numai în Statul Contractant în care este situat locul conducerii efective al întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impuse numai în acest Stat.

CAPITOLUL V METODELE ELIMINĂRII DUBLEI IMPUNERI

Articolul 24 ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI

1. S-a convenit, că dubla impunere va fi evitată în conformitate cu următoarele paragrafe ale acestui articol.

2. În cazul Moldovei:

Când un rezident al Moldovei realizează venit sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, poate fi impus în Italia, Moldova va permite:

(a) ca deducere din impozitul pe venit al acestui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit, plătit în Italia;

(b) ca deducere din impozitul pe capital al acestui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital, plătit în Italia.

Asemenea deducere, în orice caz, totuși nu va depăși acea parte a impozitului pe venit sau impozitului pe capital, calculată până la acordarea deducerii, ce se atribuie, după caz, venitului sau capitalului, care poate fi impus în Italia.

3. În cazul Italiei:

Dacă un rezident al Italiei deține elemente de venit care sînt impuse în Moldova, Italia, la determinarea impozitelor sale pe venit, specificate în articolul 2 al prezentei Convenții, poate include în baza impozabilă elementele menționate de venit, numai dacă prevederile specifice ale prezentei Convenții nu prevăd altceva.

În asemenea situație, Italia va deduce din impozitele astfel calculate impozitul pe venit, plătit în Moldova, dar într-o sumă care nu depășește acea

proporție a impozitului italian, menționat anterior, pe aceste elemente de venit, achitat pe întregul venit.

Totuși, nu va fi permisă nici o deducere, dacă elementele de venit sînt supuse în Italia impozitului final, reținut la sursă, la cererea primitivului venitului menționat, în conformitate cu legislația italiană.

CAPITOLUL VI PREVEDERI SPECIALE

Articolul 25 NEDISCRIMINAREA

1. Persoanele naționale ale unui Stat Contractant nu vor fi supuse în celălalt Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale aceluși celălalt Stat, aflate în aceleași circumstanțe. Indiferent de prevederile articolului 1, această prevedere se va aplica, de asemenea, persoanelor care nu sînt rezidente ale unui sau ale ambelor State Contractante.

2. Persoanele fără cetățenie, care sînt rezidente ale unui Stat Contractant, nu vor fi supuse în nici un Stat Contractant nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse persoanele naționale ale Statului menționat, aflate în aceleași circumstanțe.

3. Impunerea unei reprezentanțe permanente, pe care o întreprindere a unui Stat Contractant o are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt Stat, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt Stat, care exercită aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant orice deduceri, înlesniri și scutiri cu titlu personal pe baza statutului civil sau obligațiilor familiale, în ce privește impunerea, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

4. Cu excepția cazului, cînd se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 6 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobînzile, royalty și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deduse, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului Stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, în scopul determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, vor fi deduse, în aceleași condiții, ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului Stat menționat.

5. Întreprinderile unui Stat Contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat Contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile aferente la care sînt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale aceluia prim Stat menționat.

6. Indiferent de prevederile articolului 2, prevederile acestui articol se vor aplica impozitelor de orice gen și tip.

7. Totuși, prevederile menționate în paragrafele precedente ale acestui articol nu vor afecta prevederile interne pentru prevenirea evaziunii fiscale și evitarea dublei impuneri. În particular, expresia “prevederile interne” va include, în orice caz, prevederile pentru limitarea deducerii cheltuielilor și altor cheltuieli similare deductibile, rezultate din tranzacțiile dintre întreprinderile unui Stat Contractant și întreprinderile situate în celălalt Stat Contractant.

Articolul 26

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când o persoană consideră, că din acțiunile unui sau ambelor State Contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este în conformitate cu prevederile prezentei Convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant, a cărui rezidentă ea este, sau, dacă cazul său cade sub incidența prevederilor paragrafului 1 al articolului 25, a aceluia Stat Contractant, a cărui persoană națională ea este. Cazul trebuie prezentat în decurs de doi ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă, că impunerea nu este în conformitate cu prevederile Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația i se pare întemeiată, și dacă ea însăși nu este în stare să ajungă la o soluționare satisfăcătoare, să rezolve cazul de comun acord cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în scopul evitării impunerii care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de orice perioadă de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve de comun acord orice dificultăți sau dubii, rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când pentru a se ajunge la o înțelegere este rațional de a efectua un schimb verbal de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii, formate din reprezentanții autorităților competente ale Statelor Contractante.

5. În cazurile prevăzute de paragrafele precedente, dacă autoritățile competente ale Statelor Contractante nu realizează o înțelegere privind evitarea dublei impunerii în decurs de doi ani din data la care cazul a fost prezentat mai întâi uneia dintre ele, și contribuabilul(ii) acceptă să fie obligat prin decizia unui consiliu de arbitraj, pentru fiecare caz specific, autoritățile competente pot constitui un asemenea consiliu de arbitraj abilitat cu prezentarea unei opinii de experți privind metoda eliminării dublei impunerii. Consiliul poate fi instituit numai dacă părțile implicate renunță, în prealabil - fără orice rezerve sau clauze - la procedurile judiciare aflate în proces de examinare în judecătoriile naționale.

Consiliul de arbitraj va consta din trei membri, desemnați în felul următor: fiecare autoritate competentă va desemna câte un membru și cei doi membri de comun acord vor desemna Președintele, care va fi ales dintre experții independenți din orice Stat Contractant sau altă țară membră a OCDE.

La prezentarea opiniei sale, consiliul de arbitraj va aplica prevederile prezentei Convenții și principiile dreptului internațional, ținând cont de legislația națională a Statelor Contractante. Consiliul de arbitraj va stabili propriile sale reguli de procedură.

La cerere, persoana implicată poate să fie audiată sau să fie reprezentată în fața consiliului de arbitraj și, la solicitarea consiliului, asemenea persoană va apărea în fața ei sau va desemna un reprezentant în acest scop.

6. Opinia consiliului de arbitraj va fi înaintată în termen de șase luni de la data în care a fost prezentat cazul. Consiliul va fi condus prin votul majorității membrilor săi. În cazul divergenței de voturi a membrilor desemnați de fiecare autoritate competentă, votul Președintelui va prevala.

În decurs de șase luni din data în care consiliul de arbitraj și-a exprimat opinia de experți, autoritățile competente vor adopta, de comun acord, măsurile orientate spre eliminarea cauzei disputei fiscale. Măsurile astfel adoptate pot, de asemenea, să nu fie supuse deciziei consiliului de arbitraj. Dacă autoritățile competente nu realizează o înțelegere pentru eliminarea cauzei disputei fiscale în decurs de șase luni din data în care consiliul de arbitraj și-a exprimat opinia, ele se vor supune și vor executa această decizie.

7. Cheltuielile pentru procedura arbitrală vor fi divizate egal între Statele Contractante.

Articolul 27

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații, necesare realizării prevederilor prezentei Convenții sau ale legislației interne a Statelor Contractante, referitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura, în care impunerea, la care se referă nu este contrară Convenției, precum și pentru a preveni evaziunea fiscală. Schimbul de informații nu este limitat de articolul 1. Orice informație primită de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația primită potrivit legislației interne a acestui Stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțele judecătorești și organele administrative), abilitate cu stabilirea sau perceperea, încasarea forțată sau urmărirea judiciară, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele vizate de Convenție. Asemenea persoane sau autorități vor utiliza informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1, în nici un caz, nu vor fi interpretate ca impunând unui Stat Contractant obligația:

(a) de a lua măsuri administrative contrare legislației sau practicii administrative ale acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

(b) de a furniza informații care nu pot fi accesibile potrivit legislației sau în procesul administrării obișnuite a acestui sau a celuilalt Stat Contractant;

(c) de a furniza informații care ar dezvălui orice secret de negoț, de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un proces comercial, sau informații a căror divulgare ar fi contrară politicii de stat (ordre public).

Articolul 28

AGENȚII DIPLOMATICI ȘI FUNCȚIONARI CONSULARI

Nimic în prezenta Convenție nu va afecta privilegiile fiscale ale agenților diplomatici sau funcționarilor consulari în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau ale prevederilor acordurilor speciale.

Articolul 29

RAMBURSĂRI

1. Impozitele reținute la sursă într-un Stat Contractant vor fi rambursate la cererea contribuabilului sau Statului, al cărui rezident el este, dacă dreptul de a percepe impozitele menționate este afectat de prevederile prezentei Convenții.

2. Cererile pentru rambursare, care vor fi prezentate în limitele termenelor, stabilite de legislația Statului Contractant, obligat să efectueze rambursarea, vor

fi însoțite de un certificat oficial eliberat de Statul Contractant, al cărui rezident este contribuabilul, certificând existența condițiilor, necesare pentru acordarea dreptului la solicitarea înlesnirilor, prevăzute de prezenta Convenție.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestui articol, în conformitate cu prevederile articolului 26 al prezentei Convenții.

CAPITOLUL VII PREVEDERI FINALE

Articolul 30 INTRAREA ÎN VIGOARE

Prezenta Convenție va intra în vigoare din data primirii celei de-a doua note din cele două prin care Statele Contractante își vor notifica reciproc că procedurile de ratificare, cerute de legislațiile lor respective, au fost îndeplinite pentru intrarea în vigoare a prezentei Convenții și prevederile sale vor avea efect:

(a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la venitul, realizat la sau după 1 ianuarie în anul calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare;

(b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, asupra impozitelor percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie în anul calendaristic, imediat următor anului, în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 31 DENUNȚAREA

Prezenta Convenție va rămâne în vigoare până la denunțarea de către unul dintre Statele Contractante. Fiecare Stat Contractant poate denunța Convenția, prin canale diplomatice, înaintând o notă de denunțare, cu cel puțin șase luni până la finele oricărui an calendaristic, după o perioadă de cinci ani de la data în care Convenția a intrat în vigoare. În această situație Convenția își va înceta efectul:

(a) cu referință la impozitele reținute la sursă, la venitul, realizat la sau după 1 ianuarie în anul calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă notificarea;

(b) cu referință la celelalte impozite pe venit și pe capital, asupra impozitelor percepute pentru orice an fiscal, ce se începe la sau după 1 ianuarie în anul calendaristic, imediat următor anului, în care a fost remisă notificarea.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta Convenție.

Întocmit la Roma la 3 iulie 2002, în două exemplare originale, fiecare în limbile moldovenească, italiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul diferendelor la interpretare sau aplicare, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Italiene**

PROTOCOL ADIȚIONAL

la Convenția între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Italiene pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și prevenirea evaziunii fiscale

La semnarea Convenției, încheiate astăzi între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Republicii Italiene pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital și prevenirea evaziunii fiscale, subsemnații au convenit asupra următoarelor prevederi adiționale, care vor forma o parte integră a Convenției menționate.

S-a convenit că:

1. În sensul prezentei Convenții, impozitele pe capital vor include, în cazul Moldovei, impozitul pe proprietate.

2. Cu referință la articolul 2, paragraful 3, subparagraful (a), dacă Italia va introduce în viitor un impozit pe capital, prezenta Convenție se va aplica la acest impozit, și dubla impunere va fi eliminată în conformitate cu prevederile articolului 24 al Convenției.

3. Cu referire la paragraful 2 al articolului 5, o fermă, o plantație, o grădină, o vie va fi considerată ca reprezentanță permanentă.

4. Cu referire la paragraful 3 al articolului 7, termenul “cheltuielile efectuate pentru scopurile reprezentanței permanente” înseamnă cheltuielile direct legate de activitatea reprezentanței permanente.

5. Cu referire la articolul 8, profiturile din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor vor include:

(a) profiturile, realizate din darea în arendă a navelor maritime sau aeronavelor fără echipaj, utilizate în trafic internațional,

(b) profiturile, realizate din utilizarea sau darea în arendă a containerelor, dacă asemenea profituri sînt incidentale altor profituri din exploatarea în trafic internațional a navelor maritime sau aeronavelor.

6. Cu referire la paragrafele 1 și 2 ale articolului 19, remunerațiile, plătite unei persoane fizice în legătură cu serviciile prestate Organizației Italiene pentru Comerț Extern (I.C.E.) și Băncii Italiei, precum și organizațiilor moldovenești similare, sînt reglementate de prevederile privind serviciul public.

7. Prevederile paragrafului 3 al articolului 29 nu vor împiedica autoritățile competente ale Statelor Contractante să realizeze, de comun acord, alte practici pentru aplicarea limitărilor prevăzute în prezenta Convenție.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul Protocol adițional.

Întocmit la Roma la 3 iulie 2002, în două exemplare originale, fiecare în limbile moldovenească, italiană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul diferendelor la interpretare sau aplicare, textul în limba engleză va prevala.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
Republicii Italiene**